

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Kritikernas röst kommer tydligt fram i utredningen om SKUI

Vikström, Björn

Published in:
Kyrkans Tidning

Published: 01/06/2023

Document Version
Final published version

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Vikström, B. (2023). Kritikernas röst kommer tydligt fram i utredningen om SKUI. *Kyrkans Tidning*, (Nr 22 2023). <https://www.kyrkanstidning.se/debatt/uppdraget-var-att-se-over-hela-utbildningsvagen>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Debatten fortsätter alltid på webben. Håll dig uppdaterad på kyrkanstidning.se

Uppgiften var att komma med konkreta förslag om hur de problem som studenterna och andra berörda parter har påtalat kunde åtgärdas, skriver Björn Vikström.

FOTO: MIKAEL M JOHANSSON

Kritikernas röster kommer tydligt fram i utredningen om SKUI

**REPLIK/
SKUI-utredningen**

FANNY WILLMAN kritiserar i en gästledare (KT 25.5.) den utredning av prästutbildningen i Svenska kyrkan som jag genomförde åren 2021–2022. Hon hävdar att jag "toddöv" gjort ett stort misstag genom att inte höra de som gick slutåret just då, samt att det inte finns mycket släkt-skap mellan förslagen i utredningen och den kritik som har framförts mot SKUI på senare år.

UTREDNINGSUPPDRAGET som jag fick av kyrkostyrelsen byggde på den kritik som tidigare studerande vid SKUI hade fört fram inom ramen för två omfattande undersökningar. Eftersom detta material nyligen hade samlats in och SKUI dessutom regelbundet genomför kursutvärderingar, ingick det inte i mitt uppdrag att samla in ytterligare empiriska data, utan uppgiften var att komma med konkreta förslag hur de problem som studenterna och andra berörda parter har påtalat kunde åtgärdas.

Att involvera de studerande som samtidigt gick slutåret skulle ha varit problematiskt av flera

orsaker. För det första har de inte det perspektiv på utbildningen som de präster har som hunnit pröva på ett par år i yrkeslivet. För det andra står de under sin utbildning i ett beroendeförhållande till lärarna vid SKUI, vilket kunde ha dämpat deras beredskap att lufta eventuell kritik. För det tredje må det vara sant att erfarenhet är en färskvara och att alla kurser är olika, men just därför kan förslag på utveckling av utbildningen inte bygga på erfarenheter från en enskild kurs, utan bör beakta insamlad erfarenhet från många olika årskurser, vilket nu är fallet.

MER ALLVARLIG är Willmans kritik av att utredningen inte behandlar de problem som tidigare studenter lyft fram, och att jag ägnar för litet uppmärksamhet åt själva slutåret. Här vill jag invända att jag förutom att beakta ovannämnda undersökningar även talade med en del av de nya präster som hade tecknat under de kritiska insändarna i KT, för att få en djupare förståelse av vad missnöjet handlar om. I den bemärkelsen kommer kritikernas röst tydligare fram i utredningen än de som varit nöjda med ut-

bildningen, måste jag självkritiskt konstatera i efterhand.

Willman verkar inte ha noterat att mitt uppdrag var att se över hela utbildningsvägen från början av studierna till fortbildning i arbetslivet. Trots det ägnas i rapporten s.39–44 och 48–58 explicit åt hur man vid SKUI kunde reagera på den kritik som framförts, bland annat gällande diskussionsklimatet, "äskskorridorer" och pedagogiska färdigheter. Om förslagen är tillräckliga, vare sig kvantitativt eller kvalitativt, får andra bedöma, men den bild Willman gav av slutrapporten känner jag inte igen.

JAG ÄR medveten att jag låter som en sur gubbe som inte tål kritik, men det bjuder jag på. Att skapa debatt i media är väl för övrigt en del av syftet med den utbildning som Fanny Willman och flera andra nyligen genomgått? Utredningen och dess förslag behöver absolut manglas kritiskt, men gärna utan svepande och tendentiösa förenklingar.

BJÖRN VIKSTRÖM

Utbildningen hade bilden av prästutbildningen blivit mer komplett. Skulle studenterna tveka inför att ställa upp på intervjuer på grund av ett påstått beroendeförhållande till lärarna finns, om något, skäl för oro. Men jag är övertygad om att det är en överdriven farhåga. Teologer är, som Vikström skriver, drillade till att lufta kritiska ståndpunkter och att initiera diskussion...

FANNY WILLMAN

Svar direkt

EFTER ATT ha läst Björn Vikströms svar på min gästledare (KT 23.5) medger jag att jag borde ha riktat merparten av kritiken mot hur utredningens beställare, Kyrkostyrelsen, formulerade uppdraget i stället för att nästan enbart fokusera på hur Vikström tog sig an direktivet.

Däremot vidhåller jag att behovet att utreda kritiken mot prästutbildningen är större än att det kan hanteras genom att före-

slå åtgärder innan problembilden är tillräckligt tydlig.

DE STUDENTER som studerar en utbildning är experter på sin sak. På prästutbildningen har vi att göra med kompetenta människor i spridda åldrar, som efter en lång utbildning och gedigen lämplighetsprövning från kyrkans sida kan bidra med oersättliga perspektiv. Hade studenterna be- myndigats med en röst i utred-